

4. Изгубване на прозрачностъ-та (кистрота-та) въ расткорана-та дланъ и пръсти срещу свѣтлина-та или оганатъ.

5. Разслабюване-то на саврани-те мѹшцы, особено на задния преходъ (афедрена) отъ дѣто изфжргаме изедано-то.

6. Изгубване-то на упругостъ-та (мжрдане-то на члнове-те) на тѣло-то.

7. Отбѹкнѹване-то на долна-та челасть (брада-та).

8. Не течини на кръвь-та кога а пѹскатъ отъ ръка-та или дрѹго мѣсто, и нежтичане-то на жила-та по вързано-то мѣсто.

9. Свиване на пръсти-те въ юмръкъ, тжй щото голѣмкѹа пръстъ остава отъ делѹ имъ.

10. Синичервеновати джмги по тѣло-то.

11. Миризма, не отъ гнѣне на тѣло-то (смордъ), а извѣстна-та миризма на умрѣли-те (що са выка мириши на смржтъ).

12. Нѣкои отъ нѣвы-те физиолози прѣмали за несомнителенъ признакъ на смертъ-та извѣстно-то измѣнаване въ скразатъ на микроскопическѹи-те кжрвани топчета въ тѣло-то. При дохжждане-то на смертъ-та, тѣа топчета гжватъ своя-та си упругость и тжркаластыятъ видъ, и като станатъ мжнинки, избахнжватъ и са набржчнжватъ, а крайща-та имъ ставатъ не равни. Не щѹ да говора веки за това, че микроскопическо-то издирюване не на всѹакадѣ може да бжде употрекено и иска особени познанѣа (изжчжване) и упражняване (ракотине), и какво тейзи признакъ има малко практическа полза, трекова още да забжлѣжимъ, че показанно-то премѣнаване въ кръвь та става постепенно (полѣгка лѣгка),